

Millioner Kroner følgende: For det Første og paa den ene Side paastaar man, at denne store Plan slet ikke forudsætter en fast Bro fra Masnedhoved til Dreghoved. Men, mine Herrer! derover faae vi næppe Raadighed. Thi naar nu Folkethinget, hvis Beslutninger jeg forudsætter have Bægt, saa at man retter sig derefter, beslutter at indlede dette Foretagende, saa ville de 5 kontraherende Parter, der kunne tænkes, selvfølgelig lægge Bægt paa, at alle de Foranstaltninger blive gjorte, som kunne gøres, for at Posterne og Personerne og hvad Gods der nu kan blive, føres saa hurtigt og sikkert som muligt over Danmark. Men dernæst ville ogsaa de vedkommende Parter selvfølgelig for deres Indrømmelser, som maaske kun ere midlertidige fra deres Side, kræve, at disse Vinier blive gennemførte saa komplet som muligt, og at alle de Hindringer bortfalde, som kunne bortfalde. Hindringen ved Masnedhoved og Masnedø, nemlig Isforholdene, kan være meget betænkelig i Isvintre, og ikke mindst for Dampfærgerne. Men den kan fjernes absolut ved en fast Bro, og det tror man at kunne gjøre for 8,400,000 Kr. eller godt 8 Millioner. Beløbet tør jeg ikke sige Noget om, det forekommer mig snarere for lidt end for meget, thi det er en overordentlig lang Strækning for en Bro. Jeg holder mig forvisset om, at hvis Forhandlingerne indledes paa denne Maade med et særligt Tryk fra vor Side, idet vi betraaete det som en stor Landesag, at vi faae Wren for at have gennemført en gennemgaaende Trafik paa denne Maade, saasnart som muligt, saa vil Regjeringen overordentlig vanskeligt kunne undgaa at give sit Tilsgaa til en fast Bro ogsaa der, thi ellers vilde Trafikken afbrydes netop der, hvor det var af Bigtighed, at dette ikke skete, for Skandinavien og Europa under Isvintre. Det er til den ene Side altsaa den Indven- ding, der er gjort mod Beløbet for at kunne trække det ned. Jeg tror nu ikke, det er værdt at trække det ned; jeg tror, det maa staa bagved enhver Beslutning af Thinget. Det staar ikke bagved enhver tidsvarende Forbedring og Forandring af de Forhold, heller ikke absolut bagved en Forandring fra Skib til Dampfærge ved Gjeser-Varne- münde; men i den Belysning, det er frem- stillet for os som Led af den store Plan, kan Broen der i alt Fald høist blive et Tids- spørgsmaal, den maa utvivlsomt medoptages som Led i den eventuelle Kontrakt, der tæn- kes sluttet i Anledning af den Opfordring, der her skal stilles. Jeg tror altsaa ikke drage det fra de 50 Mill. Derimod savner jeg be- stemt et betydeligt Beløb i de 50 Mill., som

Ministeren, uden at jeg har faaet fat paa Motiverne, har strøget. Han nævnte Fern- baneforholdene i Kjøbenhavn som udkrævende 15—16 Mill., men saa vidt jeg veed, gaar alle Planer ud paa 26. Nu hedder det vel, at der er Jordarealer, som der kan handles med osv.; jeg tør nu ikke tage væsentligt Hensyn dertil, saa meget mere som jo, hvis det er Statens Grunde, der er Tale om, denne Grund har Værdi, enten den benyttes paa den ene eller den anden Maade. Jeg skal her i denne Forbindelse ikke tale om, hvad Kjøbenhavns Kommune maatte tilskyde. Men lægge vi de 11 Mill., der savnes i Ministe- rens 15—16 Mill. til, og altsaa sætte 26 Mill. for Baneanlegene i Kjøbenhavn, som vistnok er det laveste, nemlig Kommissionens Flertals Forslag, saa faae vi 61 Mill. til den store Plan. Nu taler man om fra 8—12 Mill., men ogsaa efter de bedste Overslag om 17 Mill. Kroner til en Frihavn, det Spørgsmaal er ikke afgjort; men det skulde undre mig, om man, naar man tog det Spørgsmaal under alvorlig Overveielse og kom til det Resultat, at der skulde gøres Noget, det ikke blot tilfredsstiller Døgnets Krav, men maatte være tilfredsstillende for Fremtiden, da ikke med de bedste Planer, Overslag, vilde naae 17 Millioner og plus Frilageret ca. 20 Millioner, eller saa- ledes den store Plan plus Frihavn 80 Mil- lioner. Det er absolut ikke Tal i Luften, det er Virkelighedstal. Da Kassebehold- ningen udgjør 36 Mill. Kroner, behøve vi derfor ikke at bevilge 80 Millioner for at faae den opspist, men jeg indrømmer, at man af den Grund, at der ikke var nok i Kassen, behøver at opgive Planen; thi er det Rigs- dagens og Regjeringens Mening, at det er en Landesag af første Rang, en økonomisk Foranstaltning, altsaa ogsaa en rentabel Foranstaltning, nu vel! saa kan man jo, som man gjorde ved Anlægget af de jydsk- Baner, der jo ikke vare synderlig rentable direkte, udstede Trafik-Obligationer, Stats- Obligationer og derved skaffe Penge tilveie. Det have vi kendt gjentagne Gange ogsaa i vort konstitutionelle Liv, saa af den Grund behøver man ikke at vige tilbage. Det fore- kommer mig imidlertid, at man ogsaa maa være enig om, hvorvidt man vil gaa denne Vej for at udføre den oprullede store Plan, inden man gaar til at vedtage at opfordre og presse Regjeringen til internationale Forhandlinger med fremmede Magter, hvor- ved vi efter vor Stilling og Forhold og trukkede af en saadan Opfordring absolut vilde være de Smaa. Det behøve vi ikke nærmere Bevise for. Vi have for en halv Snes Aar siden havt i Finansudvalget en